

Szétvetett lábakkal állt az oszlop alatt
szemeddel már a túloldalon voltál
megkerülted az oszlopot
a lába között

kemény tintapehely
folyik le hidegen
keresed a lehelleted
kikövezett, a fagyban

Ebihal-kvártély
fulladásos másállapot
könnyűbűvár vagy
jézus szívében

Pillanat-alagút
rejtett-anyá
tettetett levél alatt
műbogárra maszturbálasz.

őseiber tiszta kezével
 leteszed elének a földet
 téged nézhetnek
 és persely
 engem is
 és elzavarnak
 megvilágítanak arasz fénycsóvával
 TUDNI AKAROM MIÉRT
 talán leejtettek bennem egy hamutartót
 csörömpöl mint itt nálad
 kihűltem a koldulásban
 a többiek meg nevettek rajtam
 egyszer tartsd meg a kezem
 hogy feléd tudjak mutatni

Rágyadt harangok felelgetnek
 egymásnak

Minden képen bekerítenek
 képmásaid hangfoszlányok
 belémrugdálnak
 és én írok írok rólad
 míg ők alattomosan nyúlnak
 a Szabad után
 ha éhenhalok is úgy sem merek a szemedbe nézni
 édes istenem
 ölelj át egyszer

Folytatódnak a napok
 de már nem fojtogat a nevetés
 itt nincsen krisztuskép
 münchen állomás egy fillérem sincs
 van két forintom
 nem tudok elküldeni semmit
 itt erőlködnek
 minden márka számít
 ők megkövetelik maguktól
 hogy minél fensőségesebben,
 tisztábban és kétség
 kívül jelenjenek meg
 a skót szurkolók pedig
 a kalapomat akarták szuvenírnek

Most köt a néger nő a fal mellett
 a földön
 dohányoznak komótosan
 majd mindenki rámbámul
 esernyő-világ
 a rohamsisakok átvedlettek
 cigarettát sodrok a koldult dohányból
 rágyújtok

MAGIC LIGHT feliratban egyre ernyedő
és vékonyodó tükörképem
a németeknek csakazért se teszek
keresztbe semmit

Megjelentek az üvegszedők a takarítók
a földönalvók rövidujjúban
a mezítlábasok a nem mosolygók
és a kötekedők
valahol ők az elit az összes többi között
komolyan mondom
nekik innen nincs sehova
nekem még van
nem olyan nagy ez az európa
1,98 DM egy fanta
én az üvegből vizet iszom
mosott üveg
én mostam ki alaposan
Vastag bokájúak ezek a német nők
valaki már állva alszik
9 óra 34 perc
mindenki csak a saját szeméjének örül
a vécézés is program már
nekem is van újságom
Harald Tribune
itt van mindenki
henry fondától jasszer arafatig

de legyünk lényegretörők
csövek újságok fegyverek álarcok
kaja pia és ráadásul mindenki
otthon van
én is
másnap reggel 8 óra
még élek
de hányingerem van a száraz kenyértől
csak le ne gyengüljek
különben a reggel klassz
ha otthon sok az alkoholistá
akkor itt mindenki az
vérmosás
vízzel vízzel vízzel
A reggel lehet hogy ilyen
de most már kivagyok ettől az egésztől

Elmúlt egypár nap
Péterrel találkoztam Ulánál
csütörtökön
ma hétfőn van
Párizsban még együtt
ő hazament
mindenből egy nyallantásnyit
hogy tudja az ízét
én örökké a hányásig
Párizs
lopások lógások

kurvák templomok
 felejtődnek
 NINCS IS KRISZTUS PÁRIZSBAN!
 egy napi koplalás után
 2 citromot találtam a sztráda mellett
 és kidobtak egy gauloise-t nekem
 aztán oltári mákom volt
 mikor már meg akartam halni
 elhozott egy stop a Loire mellé
 ebbe a faluba
 és itt ülök egy 300 éves ház
 wc-jében
 vendégszoba
 5 szelet kenyér vacsorára
 és mindjárt levegőhöz jutok
 holnap megyek Brestbe az óceánért
 és elviszem magammal
 mindehová
 Párizsban is kapkodtam
 a levegőt
 és minden sarkon
 hendrixeket meg morrisonokat vagdostak hozzám
 és a pére lachaise tele volt tömve
 gyémántkukacokkal
 fölhabálni a tetemeket
 s a notre dame előtt
 megkínáltak tekilával
 aztán kagylót loptunk a montmarteon
 és majd elhánytam magam
 az egyetemen a lábszagomtól
 elindulok az óceánért
 mert az eiffel-torony elfonnyad
 és lekonyul
 ÓCEÁN
 Ülök a partján a sziklákon
 Magyarország
 A kisebb sziklákról elhajtják a hullámok
 a sirályokat
 és esik az eső
 a bretonok mind fikáznak
 reménytelen eset vagyok
 öregek otthona
 az óceán felől nézve
 reménytelen eset vagyok én
 Loptam
 és holnap is lopni fogok
 és te itt vagy most nagyon
 DE AKKOR IGAZI KOLDULÁS LEGYEN
 és Bretagneban a fészületek
 mosolyognak primitívek
 megutáltatják az embert
 a pátozáért
 és fölülről filmezve
 a kutya lábnyomai a part homokjában
 megmerevedik a levegő
 krisztus szájában

az óceán itt Concarneau-ban
 megkövesedett breton arcok
 szakadozik a felhőzet
 és pontokban világít a nap
 mintha egyszer csak leesne a víz
 itt ülnöm is reménytelen

Lemoshatatlanul tolvaj vagyok
 de nem baj
 az arcom is változik
 beteljesül
 meg kell lépnem a következő lépést
 bármi is legyen az
 a röhejes kis motyómmal
 meg a lehetetlen francia tudásommal
 a bűdös lábammal
 az óceánnal
 de meglépem
 és leveszem a kezem magamról
 és most a kalauz aki
 ha megdöglik sem tud semmit
 csak rámnitni az ajtót
 öreg és udvarias
 és egyenruhás és segít ha azt akarom
 már másodszor kaptak el itt
 de már ezerszer is elkaphattak volna
 nem tudják miről maradtak le
 hogy még most sincsenek velem

zsírfoltok tükörképek
 tükörképem
 A palesztín menekültek is
 vonatban alszanak
 éjszakai beszélgetés
 a franciák meg feléredtek
 egészen émelyítő gusztustalan reggel
 világ omlik össze bennem
 a csavargók
 meg a palesztínok
 ők legalább nem foglalkoznak
 ezekkel a véletlen termékekkel
 vagy az öregek
 akik vagy templomba
 vagy a mentőkocsi hangja után mennek
 cipőtalp alá betét vagyok

Most megint óceán
 ma itt alszom
 kiül mellém a padra
 nézni magát
 és ez gyönyörű
 La Rochelle
 elkaptak a supermarketben
 kövér rendőr csinos asszony
 csinos asszony kövér rendőr

vigyáztak rám ők is
 félttem hogy kitoloncoltatnak
 mégsem olyan szép ez így
 mindenki tudja a dolgát
 különben
 föleszik a szavaimat a dallamok
 képek szakadnak rám
 ahogy állok kukán a Vidámpark közepén
 és kiabálnak mutogatnak rám
 a játékszerekről
 leszaggatják rólam lopott dolgaimat
 szép lassan eltűnők
 és ők egy ponton én leszek
 metronóm-szemrebbenés
 és az első nap mikor elindultam
 lettem elsőáldozó

Már két napja egy vendégségben
 órákat feküdtem délelőtt
 üvegfal
 felhők üvegfal
 egy boxer dörgölőzik és lejtő
 végtelen jegenye
 megállt minden
 nem kíváncszom sehova
 nem megy az út a lábam alatt
 talán alszom is
 földön a tenger
 fehér házak
 festő vagyok igazán
 megérinteni a pontokat
 lépésselőny
 hogy nincsenek utak választanom
 megszabadultam tőled is
 te rohadt véletlen
 bárányok
 egy pohár bor
 a jég hátán
 luftballon
 nem vagyok turista
 nem vagyok jelzés
 én és egy pont vagyunk a képen
 megérint a pont
 jéggömb
 hozzámragadt felhők
 alamcsutka
 ez is sebtapasz

Nem bírom megállni hogy ne írjak
 itt a vonatban
 egyikről a másikra gyűjtök
 nincs gyufám
 tegnap ilyenkor
 még zsákokat cipeltem
 egy atomerőmű mellett

tehéntemető
 átfurakodni a tömegben
 sötét van
 megvakultak a toulousi boltosok
 ventilátor-harmatcseppek
 jó lesz reggel

Marseille
 este érkeztem
 örült archaeológus stopommal
 majd beszartam a félelemtől
 lemosták a vonatot
 lámpák súrolás gépek súrolás lámpák
 kiáltások robaj
 szintisza álom
 és remegtem a hidegtől
 arabok arabok
 itt mindenki az a váróteremben
 pózokat vesznek fel és alszanak
 a szag émelyít
 két szál cigi után is
 gyönyöröden kel föl
 a nap
 kapar a torkom és rendőrök
 hideg a kő
 Földközi-tenger
 indulok

Öregkikötő
 emberemlékezet óta
 Balise Cendarsx találkahelye
 szétrugtam a reggeleket
 a megfigyelés szabadságával élve
 a spanyol festő 3 szál cigit kér
 elveszett a csomagja vagy mi
 Spanyolország
 magyaráz valamit a hajókról
 a megfigyelés szabadságával élve
 ez megkap
 a fáradt reggeli napsütésben
 kábítószeres néger nő
 bevackolva magát
 perce cigit kér
 és yacht klub
 hajóznak a franciák
 de nincs közük Marseillehez
 és a spanyol befogja a fülét
 sziréna

Burjánzik a meleg az ember testében
 most október közepén
 csak az átutazó
 ő ér valamit itt
 meg a százkettedik komp ami kiköt
 kéne már enni valamit

Csodálatos Marseille
 a vérzőfejű német
 és az arabok mindent megpróbálnak
 szétrepedezett templomajtó
 megmozdulnak a hajók
 és a szendvicsemler egyszercsak pisálni kezd

Csodálatos Marseille
 elhagyott wigwamok
 a szél
 a szél zacskót fúj a lábamra
 holnap indulok tovább
 emlékeket gyűjtöttem a spanyollal -- reggel
 nagyon igyekezett
 a megfigyelés szabadságával élve
 most Toulon van
 mennyi mindent nem írok le
 ez már nem Marseille
 és a vérzőfejű német kukából iszik
 lám eszembe jutott
 ezek után nem tudok szobában ülni
 a spanyolt is elkapták a vonaton
 rémület
 rábeszélés

Most meg kihalt a tér
 árnyék
 a golyósok elmentek
 a tengerparton fogok aludni
 ez St. Tropez
 elváltozott könnycseppek
 mindenkinek gyanús vagyok
 végirőhögtem a délutánt
 fakultatív programok
 és Mirelle Mathiau fogínyei

Hiába
 reggel
 a nap még erőlködik
 ködfoltok a tengeren
 a halászhajók eltűnnek
 vitorla
 Lermontov verse is itt van
 és a kövekről visszajön a nap
 formákat kölcsönöz
 átsüt a temetőkapun
 és megint sziréna

Ezekben a hullámokban meg lehet bízni
 Cannes
 fényképről ismert a táj hát igen
 nevetséges éttermek a parton
 már esedező mellű nők
 én meg vihorászok
 elmegy a kedvem mindentől

és a fényképeim elvesznek
 minden város előtt azt érzem
 itt találok valamit ami segít
 és nincs
 és nem
 és most Nizza meg Olaszország
 nem tudom
 értelmetlenül nagy yacht
 és eltörpülnek a bolyák
 megtöltődik homokkal a lábujjak köze
 PROBLÉMAK
 haza kéne már menni a francba
 semmit nem talál az ember
 és nekem Cannes-ra nincs szükségem

Olaszország
 lélegzetviassafojtva
 itt van az ember teljes terjedelmével
 itt van az őszinteség is
 rémtemplomban ülök
 San Remóban levetkőzött a nap
 gyorsan és
 gyönyörűen csinálta

Mindenki meg van szentelve Genovában
 és a sikátorok olyan szélesek
 hogy szinte lehetetlen átszelni őket
 a tenger felől kéne érkezni
 mutogatnak
 mosolyognak
 elátkoznak
 és az olasz nők
 krisztus mint egy szűnyög
 Olaszország--Brazília meccs
 a kocsmában
 égnek már a neongyertyák is
 visszahívnam Marco Polót
 és mutogatnánk egymásra
 óriási löketet ad ez a város
 a csavargónak
 Lepakcsolták a villányokat
 és megint sikátor
 majdnem megint éhenháltam
 kekszet eszek
 megrémülök
 a rendőrök korán kelnek Genovában
 vészsugárút a hegyen át
 elengednek
 pedig már hazakészültem
 vigyorogva
 egy cigaretta
 és különféle hangok a csúcsok felől
 nem ijedtem meg
 egész kórus visszhangzott bennem
 az olasz meg csak gúnyolódott

megrémültem az árnyékomtól
és bőködtem az olaszt
át az Apennineken
csak néha fölhorkant

Milyen praktikus a szemétösszeszedés
Firenzében
kikerültek és lemondás
egy házat láttam egy hegyoldalában
jó lett volna ott meghalni
fáj a gyomrom

A reggeli templomok melegsége
népszerű freskók gyűlölködései
egy chilei szedi össze a szemetet
a papok misét tartanak
ha nincs senki akkor is
ez szép főleg mikor
az alleluját énekli
józsef soha nem fogja megsimogatni
jézus fejét
ezen a festményen
megerednek a túlrajzolt izmok
meghagyom magamnak
a gyertyák rezdületlenségét
szerteágazó gyertyacsomó vagyunk
hát csak világos lesz már

Van vándorbotom
itt Assisiben érzem először
hogy szembejöhet valaki ismerős
égek belül
krisztusnak meg lehet számolni a bordáit
a tárgyakat megfogni használni
meg ilyesmi
ezerszer ugyanabból a célból
és krisztus árnyéka
mint mértani test
szakad el a földtől

Három hete vagyok Európában
Reggel
most meg már pisztollyal rohannak
utánam a rendőrök
vihogok
éjszaka jégcsapokkal
és szüzekkel álmodtam a tekepályán
az egyik pap meg banánt evett
megéreztem világi volt
elszívtam egy cigarettát
és minden lobogni kezdett

Most süt a nap
száraz a föld
harapós a táj
és tenyérbemászó

lökdösöm magamról
 az otthonhagyott gondolatokat
 mire hazaérek talán sikerül
 spirál árnyék
 jövedelmezz
 Havasok alatt terpeszkedek
 az ősszel
 itt már nincs turista
 Gubbio
 ez örület
 hogy mit ki nem találhatnak
 gyertyagyújtó-automata
 óriási
 ilyenkor lehánynék mindent
 ezüstösen csillognak a szobrok
 lopott könnycseppjei
 sztanioipapír
 szürkehályog

Ravennában pihenem ki az éjszakámat
 egészen rémisztő volt
 külváros szintén tekepálya
 gyárak
 köd és hideg de dermesztő
 kétségbeesett burkolódzásaim
 és menekülésem egy ház liftaknájába
 és reggel
 és Ravenna
 és Velence kígyózik
 ha neki ez így jó
 és a moszkva parti sétákat
 játssza a SANT Marc téri zenekar
 avagy kígyóznak a bédekker-fejek
 behallatszik a templomba
 krisztus meg
 mint saját tanítványa
 hegyezi a fülét
 újfent cigarettát kértem
 újfent elkaptak a boltban
 és próbáltam elhessegetni
 de horogkeresztek voltak a templomban

úgy érzem magam
 mint az aranyfácánban Szinbád érezte
 éj
 nem hiszem el hogy ez szó
 és jönnek a hangok
 györfődik a szemem
 a nők után is
 a nők előtt is
 most már magyar rigmusok
 és ferdeszemű csoport
 és körmök
 napszemüveg
 a régi-régi galambszar a vállamon

krisztusképekért jöttem
 és vagy egyet sem
 vagy csak azt láttam
 ketté kell vágni a galambokat
 és úgy árulni
 úgy is robot
 úgy is fényképezőgép
 úgy is lement a nap
 visszapattant a kalapács
 ezek a galambok annyit esznek
 hogy már repülni sem tudnak

Hajnalban hajón ültem
 köd
 csak a sirályok fehérek
 175 g nápolyi nyomja belém a levegőt
 átülnék a szemközti köhöz
 holnap hazaindulok
 és illat felhő ült mellém
 és az illat itt van még régről
 mindennek olyan messze nyúlik a keze
 verébázás
 könnyelmű törölközés
 pedig nyakonöntött
 Leereszkedem a másfél kilométeres
 kamionhang-barlangba
 kínoznak a dörgések
 kirohantam a borkereskedővel
 Velencéből
 aztán leköptem magam
 a szembeszélben
 egészen a jugoszláv határig
 az ausztrálok is ide jönnek
 jó nagy darab markáns legény kezefog

Különben ma kétszer is leköptem magam
 persze másodszor is véletlenül
 Zágreb
 az ilyen pályaudvarokon
 mindent szabad
 cigi után nézek
 megenyhültem
 szép óvatosan felszögeljük magunkat
 és intézünk egypár szót
 indul a vonatom
 mondja egy kiskatona
 kisiet
 meginnék egypár felest

Orrbevágás
 tikház
 tikháj
 Jugoszlávia elaludt menet közben
 hentesek élcelődése
 és menekülés a gyorsvonatra
 Nagykanizsán

Vékony villamoscsengetést akarok
 egy lányt
 az apácák beesettségével
 és mégis
 az Antarktisz fagyával
 folytatódnak a sínek
 vénül a ropogás
 süllyednek a sínek
 a visszatérő kamion-barlang
 hamutartó-csengések
 templom-temető
 krisztus romjait ha látnám
 összeraknánk az új istent

Hogy itthon vagyok
 már csak a félelmem a vágányoktól
 mert újra lezárták a sorompókat
 és ennyi
 talán
 de két óra az hosszú idő
 a lányok
 el akarnak zavarni
 és hazaérek
 5 hét
 kényszerzubbony is lehetne
 ez mind
 tényleg a holnap
 szürke-fű
 és szürke joghurtosdoboz után

DE VISSZA KELL VALAHOVA MENNI
 kocka
 sugárnyaláb
 minden csak részecske
 felhasadt az ínyem
 fogmosás közben
 a szendvicsemler
 egyszercsak pisálni kezd.

Szétvetett lábakkal állt az oszlop alatt
szemeddel már a túloldalon voltál
megkerülted az oszlopot
a lába között

kemény tintapehely
folyik le hidegen
keresed a lehelleted
kikövezett, a fagyban

Ebihal-kvartély
fulladásos másállapot
könnyűbúvár vagy
jézus szívében

Pillanat-alagút
rejtett-anyja
tettetett levél alatt
műbogárra maszturbálasz.

Megindultál a fal felé
LEGALABB A SAJÁT UTÓDÉSEDRE
FIGYELJ BAZ' MEG!

Leverem a cigiről a hamut
bekeverem magam
a teába

Azt mondták a kóستolók
igyekezz
a cukor felé!

Nehezülő éhezésem

kiköveteli az almából a jobbikat

átfutok aztán hozzád

-- egyszerű macskakövek --

-- combok hajlataiban --

-- szőrök a fehérén --

Arcom, az a lepedőhöz tapadt!

a véredet kívánja

homlokom az ágyhoz dörzsöl

-- kegyetlen vízcseppek --

-- sakálok kapnak így --

-- a vadászt keresem --

A fridzsider? elhidegülsz?

segítek én

áporodott hajlam-bűz, ki!

-- a folyó --

-- Atvetődött a gáton --

-- ha tiszta lenne legalább --

Deák Botond